

exaltari humiliare te. Si vis honorari despi-
ce te et honora despicientes te. si vis habere
bonum sustine malum. si vis esse in quiete labora. si
vis benedicti desideria maledicti. O quam magis sa-
pientia est scire hec facere. et quia hec magis sunt non
omnibus data sunt. Si mille annis vixerit homo nec
haberet ex ore suo satis habere facere inter-
ius in corde suo. nec posset ad perfectum conplemētum
peruenire. tantum haberet facere solum intus.
Nullus deberet velle videre aliquid vel audire
sive loquere de aliquid nisi usque ad utilitatem
suam. nec ultra procedere villo modo. Qui non
vult cognoscere non cognoscetur. sed ex
nobis. quoniam illi qui habent deum dei non cognoscunt.
et qui non habent non querunt. homo fingit deum quem
vult. sed semper ipse est qualis ipse est. **De scientia
et utilia in utilibus et de predicacione verbi diuini**
Qui vult scire satis inclinat caput sa-
tis et operatur satis et trahit ventrem per
terram et dominus docebit eum satis. Summa sapi-
entia est bona opera facere et bene se custodire et iu-
dicia dei considerare. Dixit seles cuncta volenti ire
ad scholas cum discendi. Cur vis ire ad scholas?
Summa totius sapientie est timere et a-
mare. hec duo sufficiunt tibi. Tantam sapi-
entiam habet homo quam tum boni operatur

in omni ho-
die et ho-
cipi. Vult
ans et p-
dicitur in aucto-
et in aucto-
nari p-
nus erat vni-
tunc p-
saluum om-
faciam tu-
faciam tu-
tunc fac-
p-
nam vult-
a facim-
vere no-
facim-
et q-
q-
p-
se ma-
v-
v-
v-

¶ non plus. Hō his mīmis sollicit9 fore vtilē
 alijs. sed esto magis sollicitus ut sis vtilis
 tibi ip̄i. Volumus aliqñ multa scire pro
 alijs ⁊ pauca p nobis. Verbū dei non est
 dicētis nec audiētis. sed opantis illd. **M**
 ti nesciētes natāre intrūerūt in aq̄s ut ad
 iuuarēt peūtes in eis ⁊ cū peūtib9 pierūt.
Prius erat vnū malū postea sunt duo **S**i
 bene pcuras salutem aie tue bene pcurab
 salutem oim amicorū tuor9 ⁊ si bene facis
 factum tuū. bene facis oim factum bene w
 letum tibi. **P**redicator verbi dei positus est
 a deo. ut sit cādelā speculum ⁊ vexillifer po
 pulo dei. **B**eatus ille q̄ ita dirigit alios p
 viam rectam q̄ ip̄e non cesset ire p eam.
 ⁊ sic incitat alios ad currēdum q̄ ip̄e cur
 rere nō desistat. et sic est adiutor alijs q̄
 fiāt diuites ut ip̄e ex hoc nō fiat paup̄. **C**re
 do q̄ bonus p̄dicator magis loq̄tur sibi
 q̄ alijs. **V**idetur michi q̄ qui vult animas
 peccator9 tr̄h̄ere. magis debet timere ne ip̄
 se male ab eis tr̄hatur. q̄ sollicitus esse ut
 tr̄hat. **C**ui quidā frater. **Q**uō tunc **S**ille.
Aute oculos tuos ne videāt vāritatē. **I**lli q̄
 dicūt nō ap̄hendunt ⁊ illi qui audiūt nō
 intelligūt. **D**ixit ei quidā **Q**uid est meli9?

predicare an facere. Respondit, quis magis meretur. vades ad factum iacobum. vel ad sanctum iacobum ostendens viam. Video multa que non sunt mea. multa audio que non intelligo. et multa loquor que non operor. Ergo videtur quod per solum visum loquamur et auditum non saluatur homo. **De verbis bonis et malis**

Qui loquitur verba bona est quasi os dei. et qui loquitur verba mala est quasi os dyaboli. Quia serui dei congregantur in aliquo loco ad loquendum. debet tractare de pulchritudine virtutum ut placeant eis virtutes. quod si placerent eis virtutes. exercerentur in eis. Et si in virtutibus exercerent. semper ab eis virtutes amplius amarentur. Quanto homo magis plenus est viciis. tanto magis ei necessarium est loqui de virtutibus. Sicut enim ex frequenti colloquio prauo de viciis incidit quis in vicia faciliter. sic ex frequenti colloquio sancto de virtutibus faciliter inducitur et disponitur ad virtutes. Sed quid dicemus. de bono non possemus dicere bonum nec de malo possumus dicere malum. Quid ergo dicemus. de bono non possemus dicere quantum bonum sit nec de malo culpe et pene quantum malum sit.